

OBIERAJĄCY SIĘ (5) *part praes act*

się (4), się (1).

o, e oraz a jasne.

sg m N obierający się (3). ◇ pl D obierającym się (1). ◇ A m pers obierając(e) się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. obrąć.

Zajmujący się czymś lub kimś, uprawiający coś; sectator Vulg (5) :

obierający się około czego (1): Opuściwszy onę krainę/ puściliśmy się na przepieczny brzeg/
gdzieśmy wiele ludzi należeli obierające się około kupiey á frymárkow *BielKron* 447v.

obierający się z kim (1): wždy niewiałtham czarownym j babam z dijabły się obierającym/ nie
ciężko dać za ieden [przedmiot magiczny] który złothy by go iedno mogła dostać *FalZioł* 1 86d.

obierający się w czym (3): Scholasticus, Zak w piśmie się obierający. *Mącz* 371d; Sophistes, vel
sophista, Obierający się w naukach mądrości *Mącz* 402c; *WujNT Tit* 2/14.

W charakterystycznych połączeniach: obierający się około frymarkow, około kupiej; obierający się z
dyjabły; obierający się w naukach mądrości, w piśmie, w uczynkach dobrych; obierający się chętnie.

Synonimy: badający się, bawiący się, ćwiczący się, obchodzący się, parający się, uczący się.

Cf **OBIERAĆ SIĘ**